

RUT

Rut 2.10-11

«Da kastet hun seg ned med ansiktet mot jorden og sa til ham: «Hvorfor ser du på meg med velvilje og tar imot meg, enda jeg er en fremmed?» Boas svarte henne: «Mer enn én gang har de fortalt meg om alt du har gjort for din svigermor etter at mannen din døde. Du forlot din far og din mor og ditt fedreland og dro til et folk du ikke kjente fra før.»

Rut er ei ung og vakker kvinne som kom fra et land som hette Moabs land. Dette var et frodig og godt land å bo i. Rut var en lydig og trofast kvinne. Hun var også klok. På denne tiden var det hungersnød i Betlehem, en by som lå et stykke fra Moabs land.

Elimelek og hans kone No`omi, og de to sønnene bodde i Betlehem, men der var det så lite mat. De reiste da av sted til Moabs land og ble der. Der var det rikelig av både mat og vann. Etter en stund dør Elimelek, No`omis mann, dette var veldig trist. Nå hadde bare No`omi igjen sine to ugifte sønner. Etter en stund tar sønnene til seg moabittiske koner ved navnene Rut og Orpa. De var kvinner fra Moabs land. I Moabs land blir de boende i lang tid fremover.

Plutselig så skjer det enda noe trist, begge sønnene til No`omi dør. Rut og Orpa blir enker. Dette var svært trist, for de tre kvinnene. No`omi begynner nå å bli ei gammel dame, hun bestemmer seg for å reise tilbake til Betlehem hjembyen sin. Svigerdøtrene vil ikke at No`omi skulle gå den lange veien alene, så både Rut og Orpa ble med. Etterat de var kommet et stykke på veien, sier No`omi til svigerdøtrene sine «Gå hjem til hjemlandet deres, måtte Herren vise dere godhet, slik dere har vist mot de døde og meg». Når Rut og Orpa hørte dette begynte de å gråte. Orpa gikk tilbake til Moabs land, mens Rut nektet å reise tilbake. Rut reiste med No`omi til Betlehem og der bodde de sammen.

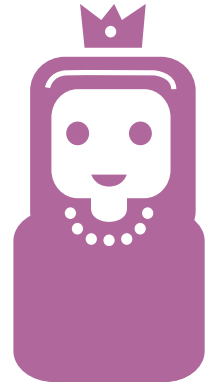
De kom til Betlehem på høsten. Alt kornet på åkrene skulle høstes inn. Rut ville ut på åkeren for å plukke opp korn som arbeiderne ikke fikk med seg, slik at No`omi og Rut kunne få seg litt mat. Mens Rut var ute på åkeren og samlet opp korn, stod kornbonden Boas å så på henne. Boas var en klok og god mann som eide mye. Boas spurte arbeiderne hvem denne kvinnen var. De svarte: «Det er moabittkvinnen Rut som har fulgt No`omi hjem igjen til Betlehem». Om kvelden da Rut kom hjem til No`omi, spurte hun «Hvem har du plukket korn hos?» Rut svarte «Jeg har plukket hos bonden Boas, og han sa at jeg bare kunne komme og plukke igjen» No`omi ble glad, og takket og priste Herren for den velstående mannen Boas. No`omi kjente til Boas, han var en slektning av mannen til No`omi.

Rut hadde vært flere dager og plukket korn på åkeren til Boas. Da bestemte No`omi seg for å si til Rut at det hadde vært lurt å finne seg en mann.

No`omi forteller at Boas er en slektning av oss, og han er en god mann. «I kveld» sier No`omi til Rut, «skal du kle deg opp og smøre deg inn med god salve. Så skal du gå ned til Boas åker, der vil du finne Boas sovende på åkeren. Slå opp teppet ved føttene hans og legg deg der. Om morgenen når Boas våkner, vil han si deg hva du skal gjøre». Rut lovtte å gjøre alt det No`omi hadde fortelt.

Da kvelden kom, gjorde Rut akkurat det No`omi hadde fortalt til henne. Mitt på natten våknet Boas, og han så det lå ei vakker kvinne rett ved siden av han. Boas spurte: «Hvem er du?» Rut svarte: «Jeg er Rut, din tjenestepike som har plukket på åkeren din, vil du bli min ektemann?» «Velsignet være du av Herren min datter. Vær ikke redd! For alt du sier, vil jeg gjøre for deg. For alle som bor i byen vet at du er ei god kvinne!» svarte Boas. Rut ble liggende der om natta. De våknet tidlig den morgen for at ingen skulle se dem. Boas gav Rut 6 mål bygg. Han mente at hun ikke kunne komme tomhendt hjem til svigermoren No`omi.

Etter en stund giftet Boas seg med den vakre og trofaste moabittkvinnen Rut. Herren gav Boas og Rut en sønn, som fikk navnet Obed. De levde livet sitt for Herren.

Rut var en kvinne som var fra Moabs land. Landet. Hun ble respektert av folkene i landet, selv om hun var utlending, De viste godhet mot henne. I dag er det mange barn og ungdommer i Norge som kommer fra andre land, akkurat som Rut gjorde. Alle mennesker er like mye verd, uansett hudfarge og nasjonalitet. Gud elsker alle like høyt!

MINNEORD

Jesaja 43.4

«Fordi du er dyrebar i mine øyne, respektert høyt og jeg elsker deg»